

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/1656 z dnia 6 listopada 2018 r.⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/1653 z dnia 6 listopada 2018 r.⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie w związku z ustalaniem, że jej nazwisko powinno zostać utrzymane w wykazach ujętych w załączniku I do decyzji Rady (WPZiB) 2017/2074 z dnia 13 listopada 2017 r.⁽³⁾ i w załączniku IV do rozporządzenia Rady (UE) 2017/2063 z dnia 13 listopada 2017 r.⁽⁴⁾, pomimo faktu, że nie jest już zastępcą prokuratora generalnego i nie jest powiązana z wenezuelskimi organami rządowymi.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1656 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. 2018. L 276, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1653 z dnia 6 listopada 2018 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. 2018. L 276, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2074 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. 2017, L 295, s. 60).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2063 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. 2017, L 295, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2019 r. – Portugalia / Komisja

(Sprawa T-38/19)

(2019/C 103/67)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 7424 z dnia 16 listopada 2018 r., doręczonej w dniu 19 listopada 2018 r., która wyłącza z finansowania określone wydatki dokonane z Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽¹⁾ w części, w jakiej wyłączyło ono z finansowania Unii Europejskiej kwotę 8 703 417,29 EUR dotyczącą wydatków zadeklarowanych przez Republikę Portugalską w ramach zasady wzajemnej zgodności w latach 2014-2016,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy: naruszenie prawa poprzez uznanie, że system portugalski jest zbyt pobłażliwy – naruszenie art. 24 rozporządzenia(WE) nr 73/2009⁽²⁾ i naruszenie art. 54 ust. 1 lit. c) akapit drugi i art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009⁽³⁾.

Zarzut drugi:

1. „Obliczenie korekty finansowej” – naruszenie prawa, naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i naruszenie zasady proporcjonalności oraz art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez Komisję;
2. Naruszenie zasady proporcjonalności.

Zarzut pomocniczy

Sankcja i brak technicznej precyzyjności dokumentu C(2015) 3675 Komisji (załącznik A.5) – naruszenie prawa i zasady proporcjonalności.

- (¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1841 z dnia 16 listopada 2018 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7424] (Dz.U. 2018, L 298, s. 34).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).
- (³) Rozporządzenie komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. 2009, L 316, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2019 r. – WV / ESDZ

(Sprawa T-43/19)

(2019/C 103/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 28 marca 2018 r. o oddaleniu wniosku o odszkodowanie, a w razie potrzeby także decyzji oddalającej zażalenie z dnia 26 czerwca 2018 r., wydanej w dniu 26 października 2018 r.;
- w konsekwencji, uwzględnienie wniosku o odszkodowanie złożonego na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego, opisanego w piśmie z dnia 29 listopada 2017 r., uznanie i zasądzenie wypłaty na rzecz skarżącej przez SEAE odszkodowania, szacowanego, z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia w toku postępowania, na kwotę 690 000 EUR, ustaloną ex aequo et bono, z tytułu łącznie szkody majątkowej, krzywdy, naruszenia reputacji i szkody zawodowej, która to kwota została określona na dzień 31 stycznia 2019 r., z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia w toku postępowania oraz zażądania odszkodowania za utratę przyszłych dochodów z racji potencjalnego odejścia z pracy w instytucjach;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.